

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pruski Poljaki.

Slovan — trpin! Žalostni, a resnični besedi. Nemci, rojeni sovražniki Slovanov, bobnajo pri vsakej priliki in nepriliki na svojo nemško, njim jedino izveličavno „kulturo“ in krcajo po prstih slovensko onemoglost, kadar koli mogó. To svedoči nam žalostno stanje pruskih Poljakov, katere bi železni Bismarck najraje „v žlici vode utopil“. Tužne razmere pojavljajo se mej temi osamelimi Slovani, kojim grozi velikonemška povodenj s svojim „kulturnim bojem“. V vseh ozirih zaostajajo ti bratje Poljaki in čakajo, kdaj jih pogoltne veliko nemško žrelo, ki ni nikdar nasičeno.

Kako pojema mej pruskimi Poljaki živeli slovenski, kaže nam statistični pobirki. Glavno mesto Poznanj imelo je l. 1846. le nemški govorečih 8900, le poljski 6300, oboje govorečih pa 23.700 ljudij. L. 1861. pa je bilo pri štetju že dve tretjini Nemcev. Tako nadaljuje Nemštvo v zatiranju Slovanov svoj posel in ruje iz mladine narodnost, kar nam najbolj svedoče šole. Mlademu, nezavednemu zarodu iztrga že v prvih ves narodni čut in ga muči z blaženo nemščino, v tem ko materinščina še mesta nema v šoli in pečati se ali celo govoriti v poljščini, je pruskim Poljakom že od mladega prepovedano. Nemški učitelji, ki niti ne umó poljščine, šopiré se po učilnicah, domači učitelji pa ne dobé službe v domovini, ampak pošilja je vlada mej prusko mladino, da gotovo ne mogo koristiti nič svojemu narodu in pospeševati narodnega razvoja. In če je koga sreča doletela, da ostane v svojem domačem okraji, ne misli nihče, da mu je dana svoboda. Niti k literarnim društvom ali drugim takim dobredelnim namenom ne sme se spuščati profesor, če hoče obdržati svoje mesto. In kako je s katolištvom, svedočé nam časniki, ki skoro vsak dan prinese kako žalostno novico o zatiranju katoliških duhovnikov, svedoči nam izpraznena stolica v Poznanju, svedoči nam Bismarckova brezozirnost. Katoliške otroke izrežajo v krščanskem nauku protestanski pastori, katolištvo se zatira, in povzdiguje raji židovstvo, ki ima mnogo več svobode. Otrok, ki je od svojih roditeljev zmožen le poljskega jezika, učiti se mora nemškemu verouku, dasi ga ne umeje. Kako se

pruski Poljaki ponemčujejo, zadoščaj nam le jeden vzgled: Na Marijski gimnaziji v Poznanju bilo je l. 1874. 647 Poljakov; l. 1882 se je zmanjšalo šte vilo na 335. V teku še ne desetih let se je tedaj skrčilo število poljskih dijakov na jedni gimnaziji za polovico. Iz tega si tudi lahko razlagamo, zakaj jeden milijon poznanjskih katolikov pošilja na viša izobraževališča samo okrog 1500 dijakov, v tem ko jih židje, katerih je 60.000, pošilja nad 1700. Izreja v šolah je popolnem nemška in malo jih je, ki ohranijo svojo narodnost.

Po zavodih gluhomemih, slepih in sirotišnicah, kjer je nad polovico po rodu Poljakov, načelujó samo nemški, večidel protestantski izrejevatelji, ki svojo nemško brezozirnost izvršujó v popolni meri. Katoliški in protestantski otroci po sirotišnicah in družih podobnih zavodih se skupno uče v verouku, skupno hodé v protestantsko cerkev, skupno molé in jezik je jedino le nemški v učenju in pogovorih.

Toda ne samo duševno, tudi gmotno nazadujó pruski Poljaki. Dokaz temu je, da so v teku zadnjih 25 let izgubili skoro 200.000 hektarov zemlje, ki je prišla seveda v roke brezvestnim in povse se utikajočim Nemcem. Olike ne prodira in tudi ne more prodirati mej nižje ljudstvo, ker ne dobivajo hrane v svojem jeziku, tujeja pa ne razumó.

Tudi v mestnem zboru Poznanjskem imajo Nemci znatno večino, tako da celo tukaj nemajo dosti nade. O deželnem ali državnem zboru se še govoriti ne more, ker vsako zrnice, ki je morda kak brižni Poljak še prinese na dan, pade na nerodovitno zemljo. Nemški napisi se košaté povsodi, imena mest in vasi se pretvarjajo ter se jim daje pragermanska oblika, razni uradi službuje se izključno le v nemškem jeziku. Nad vse te nadloge prihaja emigracija, ki še pomanjšuje manjšino pruskih Poljakov. Samo l. 1882. se jih je izselilo 21.000 v Ameriko.

Ker pa je po mnenju Nemcev tu nemštvo še vedno v nevarnosti, pridejo za povrh še nemški žurnalisti s svojimi glasili (Posner Tagblatt, Posner Zeitung), ki udrihajo po Slovanih in širé nemško oliko. — Tužna nam mati Slava!

Vender še pruski Poljaki neso obupali; domovino ljubni časopisi in narodni poslanci se pote-

guje za svoje pravice, zlahtniki in ljudstvo se je jelo zavedati in ta prepored slovanske vzajemnosti uplival bo tudi nanje in je budil in podpiral; bodo pa li ostali, pogoltne je li nemško morje, to prinese nam prihodnost.

--h--

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 12. februarja.

Za regulovanje rek na Gališkem zahteva vlada za 15 let vsako leto po milijon goldinarjev. Toda odšteti se mora znesek 350.000 gld., kateri se je že dozda vsako leto plačeval za regulovanje državnih rek. Gališki deželni zbor je sklenil, da se plača iz deželnega fonda 40 odstotkov, ako plača država 60. Strašne povodnji poslednjih let so Gališko oškodovale za veliko milijonov gold., le samo lanskega leta cenila se je škoda na kacij 10 milj. gold. Država plačuje tudi drugim deželam doneske za regulovanje rek, na pr. na Štajerskem za Muro, Savinjo, Aničo že veliko let. Razloček je le v tem, da za Štajersko donša le 40% vseh stroškov, ostalo pa dežela (40%) in okraji (20%). Za Gališko pa bi država dala 60%. Priznati se mora, da je neobhodno treba, uravnati reke na Gališkem in da ima država dolžnost pomagati, kakor je to storila za druge dežele. Želeti pa je in pravično bi bilo, da se tudi drugod daje 60 odstotkov, ako se to stori za Gališko. Zato bode Hohenwartov klub glasoval za predlog glede Gališkega, pa zahteval, da se za Štajersko državni donesek poviša od 40 na 60% in s tem odvzame okrajem breme, katero morajo zdaj nositi. Gospod dr. Vošnjak bode v odseku stavil dotični nasvet. Sicer pa se kaže, da vladni predlog, ako se tudi vsprejme v odseku, kar se bo zgodilo, v državnem zboru ne pride več na vrsto, tedaj letos še ne bodé zakon.

Parlamentarni položaj se je na bolj obrnil, ker so slovenski poslanci vsled neke izjave v današnji klubovi seji sklenili z desnico glasovati pri pristojbinskem zakonu.

† Gordon.

Charlesu Gordonu, slavljenemu angleškemu junaku je bodalo Sudanca končalo življenje. Redkokedaj je imel kak Evropec tolik upliv, tako čarobno

LISTEK.

Nove knjige.

I.

Politična in kulturna zgodovina štajerskih Slovencev. Spisalin založil Ivan Lapajne, meščanske šole ravnatelj in c. kr. okrajni šolski nadzornik v Krškem (Gurkfeld). Cena vezanemu iztisu 1 gld. 20 kr. V Ljubljani. Natisnil J. Rudolf Milic 1884. St. 310 v 8°. — To je naslov ličnej knjigi, katero je z veliko marljivostjo sestavil in pisal g. Ivan Lapajne, ki se od nekdanj odlikuje po izrednej svojej delavnosti in plodovitosti. Knjiga, katero so v rokopisu pregledovali in popravljali gg. Davorin Trstenjak, dr. Kos, c. kr. profesor v Gorici, Slekovec, kaplan pri sv. Lovrenci na Dravskem polji in M. Močnik v Ljubljani, poklonjena je g. Davorinu Trstenjaku, starosti zgodovinopiscev slovenskih. Vsebinska je naslednja: Predgovor. Uvod. Stari vek. Srednji vek. Novi vek. — Zgodovina mest in trgov. Knjiga ta bila je jako potrebna in marsikdo bil je doslej v zadregi, ko bi bil rad posegnil po slovenskeji knjigi, a je bil primoran iskati si pouka v nemškeji knjigi. Posebno

jo bodo pa ljudski učitelji z velikim pridom rabili pri pouku o domovinoznaustvu, a tudi drugim razumnikom bode dobro došla, kajti znano je, da prebivalci štajerskih mest in trgov, kakor tudi kmetski posestniki zgodovino svojega rojstnega kraja bore malo poznajo. V Lapajnetovi knjigi pa je z velikim trudom nabranega in pregledno sestavljenega jako veliko in zanimljivega gradiva, zatorej najtopleje priporočamo vsem narodnjakom, da po svojej moči širijo to delo mej narodom. Čim več narod čita, čim bolje pozna tužno zgodovino svojo, s tem večó ljubeznijo oklepá bode se mile domovine. Pisava v tej knjigi je lahko umljiva, tisk ličen in cena tudi tako zmerno udarjena, da si vsak razumnik lahko omisli.

II.

„Archiv für Heimatskunde II. Band, I. Heft“ in „Urkunden und Regestenbuch für Krain II. Bd. I. Heft“. Dva jako važna zvezka za slovensko zgodovino sta izšla te dni. Gospod Šumi nadaljuje z njima izvirno zgodovino Kranjske. V prvi knjigi so bile listine od 777 do 1199. leta; v drugi bodo listine XIII. veka, letošnji zvezek (1884) obseza čas od 1200 do 1253. leta. Obseg „Archiva“ je naslednji Die Windische Mark von Franz Schumi. —

Die verwandtschaftlichen Beziehungen der Markgrafen und Grafen von Istrien und Krain zu den Hohenstaufen von Franz Schumi. — Die Mark Unterkrain seit 1070 von Franz Schumi. — Ein kleiner Beitrag zur Geschichte der Türkeneinfälle in Krain von Adolf Obreza. — Laudon und das Land Krain von P. v. Radics. — Beiträge zur innern Geschichte der Zünfte in Krain von Franz Schumi. — Windische Wallfahrer am Niederrhein von Arnold Luschin von Ebengreuth. — Eine glagolitische Urkunde des Archivs im Schlosse Auersberg von Franz Schumi. — Bericht über die Hexenprocesse in Gurkfeld von Fr. Schumi. Die Ratschacher Save-Steinbrücke bei der St. Egydenkapelle unter der Feste Klausenstein von Franz Schumi. — Briefe hervorragender Krainer von P. v. Radics. — Die Ritter von Kolovrat von Franz Schumi. — Topographische Beiträge von Fr. Schumi. — Nekrologe der Ritter Eduard von Strahl und Josef von Schneid-Treuenfeld von Franz Schumi.

Gospod izdajatelj prosi v predgovoru č. gg. duhovne in domoljube za črtice k životopisu prvega našega domačega slikarja Janeza Wolfa, posebno v katerih cerkvah in kapelah se nahajajo freske in slike od njega, ker misli za leto 1885. priobčiti njegov životopis. Obe knjigi sta toplega priporo-

silo na polcivilizovane narode, kakor Gordon, kate-
rega so ljubili, občudovali, in katerega so se bali.
Spolnil je baš 52 let, ko ga je prehitela smrt. Rojen
je bil 25. januarja 1833 v Wolwichu, njegov oče
je bil generalni lajtenant. Tudi mladi Gordon bil
je odločen za vojaški stan ter obiskoval je vojaško
akademijo, katero je 1852. leta ostavil kakor po-
ročnik. V krimskeji vojni postal je nadporočnik. Kot
stotnik udeležil se je vojne v Kitaji, bil pri naskoku
Pekinga, ter je ostal v tej deželi še, ko je bil skle-
nen mir, da se seznanj s tamošnjimi kraji in obi-
čaji. Potoval je do Hotov-Kalganskega prelaza ob
„Kitajskem zidu“ in v oddaljeno glavno mesto pro-
vincije Tianguen Shensi, kjer poprej še ni bil noben
Evropec. Že 1863 moral se je bojevati Gordon z
nekim „Mahdijem“, kitajskim „Mahdijem“ namreč,
učiteljem, kateri je upihal Tai-Pinški usunek. Ta
se je tudi izdajal za proroka in je s svojimi fana-
tičnimi četami bil velik strah mirnemu prebivalstvu,
da celo stolica bila je v nevarnosti. Ker kitajska
vlada sama ni bila ustajnikom kos, poprosila je ce-
sarica Anglijo, da jej pošlje kakega angleškega čast-
nika, ki bode vodil kitajske čete. Gordon, tedaj ma-
jor, prevzel je vrhovno poveljništvo. Mladi vojsko-
vodja bil je vedno v najhujšem boji in navduševal
je vojake. Četudi se je izpostavljaval velikim nevar-
nostim, vendar ni bil nikdar hudo poškodovan, tako
da so Kitajci začeli misliti, da se njega nobena
krogla ne prime. To in pa njegova hladnokrvnost
imponovala je sovražnikom in prijateljem. Ti so do-
bili novo zaupanje, oni so se pa preplašili in res
je bil ustanek zatrt bolj vsled strahu, ki ga je ši-
rilo njegovo ime, kakor pa s silo orožja.

Cesarica pokazala je svojo hvaležnost do re-
šitelja države, obsula ga je s častmi in naslovi,
dala kovati posebno veliko kolajno, ter dala mu
častno darilo 10.000 angleških funtov. Gordon se
je skušal, kolikor je moč, umakniti tem odlikova-
njem in razdelil je s svojo znano radodarnostjo
skoro ves denar, ki ga je dobil mej svoje vojake
in vrnil se je v Anglijo skoro ubožnejši, nego je
bil poprej. Tudi Anglija je priznala zasluge „Ki-
tajca“ Gordona — katero ime ohranil je do sedaj
— in povzdignjen je bil v podpolkovnika ter podeli-
li so mu Bath-red., ter imenovali ga za angle-
škega konzula na Dunavski delti. V 1877.
letu stopil je z dovoljenjem angleške vlade
v službo egiptovskega podkralja. Ta ga je naredil
za pašo in generalnega guvernerja vsega Sudana.
V kratkem času pridobil si je Gordon zaupanje in
spoštovanje domačincev, zatrl kmalu nevarno ustajo
s nov Ziber paše v Darfuru, pri čemer so bili trije
sinovi Ziberjevi ubiti, in se potem ustanovili pri-
jazni odnosi mej Abisinijo in Egiptom. Podpiran
od Gessi in Giegler paše, zatiral je z železno roko
trgovino z robi, pa kmalu je previdel, da je ni moč
popolnem zatreti. Mnogobrojni beduinski rodovi
umaknili so se v puščavo, k njim samim znanim
studencem, kamor jih ni bilo moči zasledovati. Trgo-
vino z robovi na debelo je preprečil, a ni mogel
zabraniti, da ne bi Beduini od zamorskih rodov pri-
dobivali in pripeljavali posamičnih robov. Daljša te-
žava je bila, kaj začeti z oproščenimi robovi. V
njih domovino na stotino milj daleč jih ni bilo moči
odposiljati; da bi si sami osnovali kako eksistenco

čanja in podpore vredni, ker gradivo je velike vred-
nosti. Posebno omeniti je članka o slovenskem ro-
manji na Reno, o organizaciji romarjev itd.

III.

Nikola Šubic Zrinjski. Glasbena trage-
dija u 3 čina (8 slika). Po drami Teodora Körnera
napisao Hugo Badalić. Glasbotvorio Ivan pl. Zajc.
Priredjeno po skladatelju za glasovir ujedno s pje-
vanjem, sa hrvatskim i italijanskim tekstom. Na-
kladom tvrdke Kočonde i Nikolić u Zagrebu.
Ciena 6 for. = 12 maraka. Tiskom C. Albrehta
u Zagrebu. — Pod tem naslovom izdala je pod-
jetna firma Kočonda i Nikolić slavnega Zajca
403. sk l a d b o, opero Zrinjski, katero naj bi
si omisli vsak naših razumnikov, ki se z muziko
peča. Nemske opere so čisto videti po naših salo-
nih, slovanske pa so, ne samo po salonih, temveč
celo pri pevskih društvih bele vrane, zategadelj je
skrajni čas, da sežemo po plodovih, ki nam jih po-
nuja slovanski glasbeni vrt. Opera „Zrinjski“ broji
156 strani, ima jako lep tisk in elegantno obliko,
da je vsebina izborna, izvorna, da veje v njej slo-
vanski duh, temu nam je porok slavnega skladatelja
ime. Glede skladbe same priobčimo pri priliki ko-
renito oceno izpod peresa znanega strokovnjaka.

ni bilo misliti, kajti postali bi bili kmalu plen okrog
se klatačih Arabov. Nič drugega ni ostajalo, kakor
dati jih trgovcem in domačincem, kateri so obljubili,
da bodo z njimi lepo ravnali. Kjer je Gordon dobil
v pest trgovce z robi, kaznoval jih je ostro in pri-
silil jih ostaviti Sudan. Ker pa je obupal, da bi
njegova prizadevanja imela vspeh, odpovedal se je
1880 l. svojemu mestu. Marquis of Ripon, ki je
tedaj bil imenovan podkraljem indijskim, ponudil
mu je mesto tajnika, katero je tudi prevzel. Pa je
vendar kmalu pustil to mesto in zopet stopil v vo-
jaško službo. Ko je malo časa bil poveljnik na St.
Mavriciji, postal je generalni major in bil poklican
na Angleško. Na povelje vlade šel se je 1882. l. v
Kaplandijo, a ker se ni tamošnje postopanje vlade
zlasti nasproti Basuta deželi ujemalo z njegovo
vestjo, odpovedal se je kmalu svoji novi službi; on
se namreč ni mogel ničesar poprijeti, kar se ni
strinjalo z njegovo voljo. V začetku lanskega leta
skušal ga je pridobiti kralj Leopold, da bi v inte-
resu Belgije odšel na Kongo. Ko so se še vršile te
obravnave bili sta vojski Hicks in Backer paše od
Mahdija skoro popolnem uničeni in ves Sudan bil
je po konci. Jeden mož je še bil, ki bi morda mogel
biti kos temu gibanju in ta je bil Gordon. Spre-
mljevan samo od polkovnika Stewarta podal se je v
Kartum, kamor je prišel 19. februarja lanskega
leta. Kakor je znano, so polkovnika Stewarta že
lani ubili Arabi.

General Gordon bil je srednje velikosti, steg-
nen in jako gibčen; njegov obraz in njegovo obna-
šanje kazalo je nekaj mladostnega. Bil je miren,
ponižen in priazen. Bil je jako usmiljen pa tudi
oster in neprizanesljiv, poleg tega pa jako pobožen,
ter je rad čital pobožne knjige. Njegova pobožnost
ni bila hinavska, ampak je izvirala iz pravega pre-
pričanja. Če tudi ni bil posebno premožen, bil je
vendar jako radodaren. Maral ni, da bi ga slavili
in častili. Če tudi je bil Gordon angleški generalni
major in dobival kot tak p. p. plačo, bil je ob
jednem tudi egiptovski general in le v zadnji tej
lastnosti odrinil je v Kartum, kjer je Sudanca nož
prerezal nit njegovega življenja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. februarja.

V državnem zboru se danes nadaljuje
debata o pristojbinski noveli. Do glasovanja pa naj-
brž še ne bode prišlo. Ker sta se za novelo dala še
samo dva poslance upisati, bodo danes govorili ve-
činoma levičarji proti noveli in zagovarjali jo mi-
nistri. Potem bode državni zbor odložil svoje zbor-
ovanje do 19. t. m. in ta čas bodo se pa že po-
ravnavala nasprotja na desnici z obljubami, ki jih bode
dala vlada posamičnim frakcijam.

Ceski deželni odbor sklenil je v prihodnjem
zasedanju deželnemu zboru predlagati, da se raztegne
neobligatni pouk v drugem deželnem jeziku tudi na
ljudske šole, ki imajo manj kakor štiri razrede.

Reformi ogerške gospodske zbornice naspro-
tuje hrvatsko-ogerska pogodba. Kakor „Pozor“ trdi,
ogerski državni zbor nema prava reformovati skupne
gospodske zbornice, temveč le ogersko. Ogersko-
hrvatska pogodba jasno določuje, kako naj bode
Hrvatska zastopana v zbornici, namreč po treh po-
slancih, katere voli hrvatski sabor; le izjemoma do-
voljuje pogodba, da oni magnati hrvatski in dostoj-
anstveniki, kateri so do 1848. leta bili člani zbor-
nice, ostanejo v njej še tako dolgo, dokler se ne
preorganizuje. Zdaj, ko se zbornica reformuje, zgube-
ti dostojanstveniki to pravico in podeliti jim je ne
more noben sklep državnega zbora, ampak le po-
polnenje pogodbe. Ako se drugače postopa, se le
ruši pogodba in dolžnost hrvatskih državnih poslan-
cev je, zagovarjati više omenjeno stališče, ali se pa
ne udeleževati posvetovanj o reformi gospodske
zbornice. — V zbornici poslancev se nadaljuje de-
bata o reformi gospodske zbornice. Opozicijski po-
slanci so že predlagali razne premembe vladne
predloge. Poslanec Herman je pa stavil predlog, da
se odpravi gospodska zbornica.

Vnanje države.

V angleškem ministerstvu so se zvršile
poslednje dni neke premembe. Na mesto lorda Car-
lingforda je Karol Archibald imenovan lordnim taj-
nim čuvajem pečata, m. John Shaw-Lefevre je pa
imenovan generalnim načelnikom pošt.

Na faneosko-kitajsk m bojišči ni nič
drugega novega, kakor da je general Brière imel maj-
hen boj s Kitajci in jih napodil proti Thansiji. Dva
Francoza sta mrtva, 6 ranjenih.

Pri rešenji egiptovskega vprašanja je vse-
lej angleška okupacija napravljala težave. Konti-
nentalne velevalsti so hotele vedeti, kdaj angleške
čete ostavijo Egipt, kajti dokler so angleške čete
tam, je vedno nevarnost, da si Anglija prisvoji Nil-

sko dolino. Gladstone je sicer vedno zagotavljal, da
Anglija ne misli na nikako aneksijo, in tudi ni nika-
kega povoda dvojiti o iskrenosti njegovih obljub.
A drugo vprašanje je, kako dolgo ostane še Glad-
stone na krmilu. Njegov naslednik pa utegne biti
jako vneti za prisvojenje. Na vsa vprašanja o tej
stvari je angleška vlada nedoločno odgovarjala, da
angleški vojaki tedaj ostavijo Egipt, kadar bodo
okolnosti to dopuščale. Sedaj, ko je pal Kartum in
se je bati nemirov mej arabskim prebivalstvom v
Egiptu samem, je angleška okupacija v Nilskeji do-
lini še potrebnejša postala. Obrok, kdaj da angleški
vojaki ostavijo Egipt, se je zopet odmaknil. Razen
tega se je pa vedno bolj bati, da pade sedanja an-
gleška vlada. Nevspehe v Sudanu, smrt Gordonovo
bodo konservativci v parlamentu in pri prihodnjih
volitvah porabili proti liberalni vladi. Ker je Ita-
lija zasedla nekatere egiptске kraje, navstalo je tudi
vprašanje, kdaj da italijanske čete ostavijo Egipt.
Okupacija Egipta bode tedaj še dolgo napravljala
skrb diplomatov.

Evropske centralne vlasti italijanskej
ekspediciji ne bodo ugovarjale, kakor se poroča iz
Berolina. — Iz Rima prihaja vest, da je Anglija
prijazno se odrekla, da bi se italijanske čete pri-
družile sudanskej ekspediciji, kajti ona hoče sama
zatreti ustajo. Da ta odpoved Italijanom ni baš po
volji, je lahko razumljivo, ko so že premišljevali,
kako nagrado dobe za svojo pomoč. Tolažijo se s
tem, da vojne v Sudanu še ne bode tako hitro konec,
a jih bode še Anglija potrebovala, ko bode našla
večje težave, nego jih pričakuje. Zato pa Italija ne
odneha od svojih vojnih priprav, ravno kar o poslala
je še drugo ekspedicijo v Afriko, če tudi ne tako
silno, kakor se je napovedovalo, in kmalu pojde še
tretja.

Sir Gerald Graham imenovan je glavnim po-
veljnikom sudanske ekspedicije, general Greaves
načelnikom generalnega štaba. — Kakor se je po-
kazalo, je bil Mahdi zase pridobil skoro vse one
osobe, v katere je Gordon imel zaupanje. Jeden
paša je odpeljal velik del Kartumske garnizije proti
Omdurmanu, češ, da se je od tam bati Mahdijevega
napada. Ko so odšli ti vojaki, je Faragh ustajnikom
odprl vrata. Uzrok temu, da so se Gordonu izneve-
rili častniki, je dvomljiv izid bojov pri Abuklei in
Gubatu zaradi premalega števila angleških čet. Po
Sudanu se je namreč začelo razširjati poročilo, da
so Angleži bili tepeni v onih bojih. Vsled tega je
pa pri Sudancih izginil strah pred angleško silo.
Govori se, da bode Mahdi izdal neko proklamacijo
na mohamedanski svet, v kateri se bode proglasil
boriteljem za pravo vero. Ker so pa mej tem časom
Angleži otepli njegove čete, se bode morda premislil.

Dopisi.

S ceste pod Bločicami 12. februarja.

[Izv. dop.] Gospod urednik! Dva groša stavim, da
od tu še nikdar niste dobili dopisa — jaz bom to-
rej na laž postavil prislovico: „Es gibt nichts Neues
unter der Sonne“. Poročati Vam imam o silno tra-
gičneji dogodki. Čujte torej! Davi sem se odpeljal
na poštne vozu od doma proti belej Ljubljani, —
vesel in v srečnej nadi, da se bodem, predno mine
24 ur, veselo sukal na veselej svatovščini — toda,
kdo ve, kaj ga na potu čaka! Od Blok dalje vozeč
se, dospeli smo — namreč jaz, sopotnik z lažnjivim
imenom Molčin, poštni hlapec in nek orjak, ki je
imel nalog, na nevarnih mestih obvarovati našo la-
dijo, — pardon! — poštni voz prekucij in neprijet-
nih položajev! Dospeli smo torej v kraje, po kate-
rih smo se tako prijetno zibali, da smo si prizade-
vali na vso moč, ne zadremati, da bi le prav živo
občutili slast zibanja. Naš orjak-spremljevalec bil je
popolnem kos svoje nalogi — obesil se je sedaj na
desnej, sedaj na levi strani na voz, ali se uprl
vanj, da bi mu obvaroval ravnotežje. Ko bi bil
on še toliko spreten, da bi bil sproti spravljal
kupe kamenja s pota in zadelaval široko zijajočo
špranje in poke v cesti, — dobro bi bilo, in on bi
si bil zadobil zaslug, pa kaj se hoče, jeden človek
nema sto rok in naravna posledica tega je bila, da
se je danes ob 6. uri zjutraj prekucnila ali po
strani ulegla na kraj ceste Rakovska pošta!

To je bil lom! Utrli sta se dve šipi, potlačil
se je vogel voza, jaz pa sem tako smešno pal na
ubogega Molčina, da sem ga s kolenom na prazni
želodec sunil, svoj klobuk pomečkal, da je sedaj
uzor krasnega „polyedra“, svojo levo roko pohabil
si, svoj nos pritisnil na Molčinovo čelo, svojo nogo
si zvil in že skoro domišljaj si, da li znam še „gre-
vengo“ moliti. Rešilna roka odpre vratica voza, ki
so bila se ve da na vrhu voza vsled spremenjenega
položaja, — jaz se skobacam na dan in ozirajoč se
proti nebu, hvaležen za rešitev iz smrtno nevarnosti
sedem na obcestni kamen (kanton), izvlečem papir
in svinčnik, ter Vam pišem te žalostne vrstice. Po
naključji navzočni vozniki prihité na pomoč in ugi-
bljejo po uzroku tega pretresujočega padea, ubogi

Molčin pa zdihuje v vozu in kliče na pomoč. Korojaki krepko poprimejo in v hipu stal je voz zopet po konci. Sedaj ga ogledujejo in ugibljejo, kaj bi bil vzrok te „katastrofe“. Poštni voznik skesano kolne samega sebe, govoreč: „Prav po neumnosti sem zvrnil!“ Nek dovtipnež pa ga tolažljivo zavrne: „Pa ne po svojej!“ (Kaj menite, čegavo neumnost je menil?) Nekateri godrnjajo: To so župani, to je cestni odbor, ki ceste tako lepo ureja. Jaz pa, gospod urednik, vam rečem: Vsled mraza se vse stvari krčijo, torej tudi cesta in cestno blato in sneg in snežna škrl, vsled tega se napravljajo jame in poke in špranje v cesti, da se vozovi prevračajo, župani in cestni odborniki so tu nedolžni, nič napačnega neso storili!

Vsa krivda zadene le Bloško poštarico, ker ni odredila dveh ali štirih orjakov v spremstvo poštne vozu. Tako je. V prste me zebe in poštni hlapec me sili v voz — toraj punctum!

Plesati ne bom mogel drevi!

Šepavec.

Domače stvari.

— („Svetična beseda“), katero so priredili sinoči gojenci Alojzijevejšča na čast novemu knezoškofu, prevzvišenemu gospodu dr. Jakobu Misiji, izvršila se je vrlo dobro. Dvorana je bila napolnena z odličnim občinstvom. Razven premilostivega knezoškofa, ki se je pripeljal točno ob napovedane uri, bili so navzočni naslednji dostojanstveniki: deželni predsednik baron Winkler, vladni svetnik grof Chorinsky, deželni šolski nadzornik Smolej, cesarski svetnik Murnik, podžupan Ljubljanski Vaso Petričič, mnogo častite duhovščine Ljubljanske in z dežele, razni zastopniki učitelstva na srednjih šolah in drugi posamičniki. — Beseda se je pričela takoj po prihodu prevzvišenega gosta, točno ob 7. uri. Prve tri točke vspelega vršile so se zaporedoma, po jako kratkih odmorih. Pelo se je v obče dobro in precizno, zbori so bili skladnoglasno ubrani, le tu in tam bilo bi želeli močnejšega tenorja. „Pozdrav“ prevzvišenemu knezoškofu in vsemu občinstvu govoril je Alojznik VIII. razreda Ivan Oštir z jasnim, simpatičnim glasom, da bi ga bil radi še dlje časa poslušali. Na to se je predstavljal „Skriti biser“, drama s petjem v dveh dejanjih. Ta igra, spisana angleški po kardinalu Wisemanu, predčuje nam življenje sv. Aleksija; izbrala se je bila — kakor je rekel govornik v „Pozdravu“ nalašč za ta večer, da se vzbude spomini prevzvišenemu knezoškofu na blaženi čas njegovega bivanja v Rimu, kjer je bil dovršil svoje svečeniške študije. Igro so poslovenili Alojzniki; presajena je, v pravem pomenu besede, na domača tla ter prepletena tu in tam s citati iz — Gregorčičevih pesnij; zlasti nam so milo na uho zvenele pomenljive, v Boga zaupajoče besede iz prekrasne pesni: „Človeka nikar“, in prepričali smo se, da se strinjajo po polnem z značajem katoliško-cerkvene igre, kakor sploh z vsem krščanskim mišljenjem. Vender se je pri poslovenjevanji te igre tu in tam urinila kaka predomača beseda; jako nemilo n. pr. nas je dirnol izraz: „kakor svinja z mehom“, kar bi se — z ozirom na kraj, predmet in na vzvišenega gosta — pač smelo opustiti. — Igralo se je izborno, točno in ulogam primerno, zlasti komični prizori izzvali so pohvalno priznanje in odobravanje. Izmed posamičnikov igralcev nam je z odliko omeniti Bibula (Fran Birek), Karma (Vid Hribar), kateri se je zlasti na konci igre izkazal izvrstnega tolmača verskega prepričanja in pa Ganija (Ivan Toporiš), ki nam je predstavljal beraško brezbriznost z jovolnim humorjem. Častno je rešil tudi Aleksij (Gregorij Pečjak) svojo glavno ulogo, predčujoč nam ponižnega, sam sebe zatajujočega kristjana, o kakoršnih nam poročajo sv. legenda iz prve dobe krščanstva. Istotako so tudi vsi ostali predstavljalci zadostili terjatvam prevzetih ulog in vodstvo Alojzijevejšča sme biti zadovoljno z ugodnim vspehom te „svetične besede“.

— („Špehovka“), katero so včeraj pripravili Ljubljanske čitalnice pevci, kljub izredno zanimivemu sporedu ni privabila toliko občinstva, kakor smo pričakovali, čemur je menda vzrok nekaj obilica predpustnih veselice, nekaj pa previsoka ustopenina. Spored izvajal se je izrstno. Prva točka bila je opera „Kralj Vondra XXVI“, katera bi sama ob sebi zadostovala za jeden večer, zlasti ako se tako vrlo predstavlja in poje, kakor včeraj in so uloge v rokah tako spretnih močij, kakor so gg. Nostro-padre, Pelanozzi, Stamcaroni, Pribilini,

Harpuzzi in Secula Piccoli, ki poleg krepkega petja tudi skrbje za veselost in smeh. Isto tako dobro in z obilim humorjem pele in izvrševale so se ostale točke: Enrico Caravaccio: Veliki koncert za violon, v katerem je nastopil svetovno znani umetnik Z. Didludldaj. Stegnar: Naš mešani zbor in Jurček Seflenčko v: „Pustni potpourri“, pri katerih sta klavir-orkester izvrševala gg. vitez Ohm-Janušovski in Majer. Občinstvo bilo je jako zadovoljno, kajti imelo je poleg glasbenega užitka najlepšo predpustno zabavo. Po precej pozno dovršenem glasbenem sporedu pričela se je loterija, pri kateri je vsakdo kaj dobil, če ne drugega, pa malo piščalko, po loteriji pa je pričel ples, ki je, rekli bi, kakor je že oficijalno, trajal do ranega jutra. „Špehovka“ naših pevcev se je dobro obnesla in zagotovljeno jej je odlično mesto mej predpustnimi vesellicami. Vender bi mi nasvetovali, da se prekrsti ter v bodoče imenuje: „Ocvirkovica“, pod katerim imenom je narod pozna skoro po vsem Gorenjskem.

— (Močvirski odbor) bode v ponedeljek 16. t. m. volil prvomestnika. Naj bi preteklost bila v pouk taistim, ki so se pri prejšnji volitvi dali pregovoriti, da so glas oddali proti svojemu prepričanju, proti svojemu interesu.

— (Prememba posestva.) Graščino Ribniško prodali so dosednji solastniki: dediči po pokojnem Josipu Rudeži. Gozde kupil je za 200.000 gl. knez Auersperg, grad, travnike in njive pa g. dr. Teodor Rudež, c. kr. notar v Ljubljani za 80.000 gl.

— (Licenciranje žrebcev) bode 26. t. m. v Cmureku, 27. t. m. v Celji, 28. v Sevnici, 2. marca v Marnibregu, 3. marca v Mariboru in Ptuj, 4. marca v Lipnici.

— (Razpisana) je služba deželskega okrajnega živinozdravnika v Slovenjem Gradcu. Letna plača 500 gl. Prošnje do konca t. m. na deželni odbor štajerski.

Razne vesti.

* (Pust in papeži.) Obče je znano, da izvirajo vse predpustne veselice in maskarade iz davnih paganskih časov. Gotovo pa vsakdo ne ve, da se je rimsko-katoliško poglavarstvo v starih časih z vsemi možnimi silami in sredstvi borilo proti maskaradam in proti v krščanstvo utihotapljenemu svetniku — Kurentu. Tako izdal je papež Pavel II. 1550. leta takozvani „bando“, v katerem prepoveduje se našemiti kot papež, škof itd. Prestopniki plačevali so po 50 cekinov v papežovo blagajno in vrhu tega so jim jemali na javnih trgih in ulicah konje ali vozove, kadar so našemljeni jezдили ali se vozili. 1556. l. spremenili so to globo celo v smrtno kazen, katera je imela svojo pravo moč do 1560. leta. Strogi papež Skst. V. pustil je v predpustnem času po raznih javnih Rimskih trgih postaviti vislice, da so nanje obešali vse one, ki so se drznili motiti javni mir ali žaliti kakega papeževega uradnika. Sikst VI. prepovedal je gospicam pohajkovati v pustnem času mej občinstvom. Kadar so katero zasačili mej maskami, naložili so jej kar coram publico 20 do 50 batin.

* (Abdul Kerim paša.) Generalisimus s početka zadnje turško-ruske vojne, Abdul Kerim paša, umrl je 74 let star v Metelinu na otoku Rodu v prognanstvu. Pokojnik porojen 1811. leta v Čirhanu v današnji vzhodnji Rumeliji, vojeval se je že leta 1828 in 1839 proti Rusom ter postal kmalu potem bimbaši (major). Sultan Mahmud II. poslal ga je z drugimi častniki v vojno šolo na Dunaj. V krimske vojne (1853—1856) bil je ranjki že mušir (generalni poveljnik), potem zapored načelnik raznim vojem in si je pod vojnim ministrom Hussein Avnijem stekel precejšnje zasluge za urejanje turškega vojaštva. 1873. leta predsedoval je komisiji za izpelovanje navodila, tikajočega se raznih orožij. Posloval je tudi kratek čas kot vojni minister. Vojno s Srbijo končal je umrši kot serdar ekrem (višji poveljnik). A kot generalisimus v zadnji Dunavski vojni z Rusi naredil je fiasco: utrnula se je in ugasnila zvezda njegove dotedanje sreče. Nehvaležna Turčija odvzela mu je radi tega 25. julija 1877 višje vojaško dostojanstvo in ga zapodila v prognanstvo, od koder se je sedaj preselil v jeden, — v naročaj proroka Mohameda. Ranjki turški vojskovodja bil je lastnik raznih redov in tudi posestnik častne sablje, katero so mu poklonili turkomili madjarski dijaki.

* (Nesreča na železnici.) Po ogerske železniški progi 9. t. m. dopoldne iz Raaba vozeči osobni vlak trčil je zvunaj postaje Lebeny St. Miklos z vso silo v zadnji voz tovrnega vlaka, ki se je, ker se je veriga utrgala, ustavil. Stroj osobnega vlaka udrl se je popolnem v voz ter v njem obtičal, kakor v kakem oklepu. Več voz se je podrobilo. Vodja je teško, dva železnična služabnika pa sta lahko ranjena. Potniki prestali so veliko strahu, obilo jih je ranjenih.

* (Zloglasnega krvaveca zaprli.) V Frankobrodu ob Menu so te dni zaprli krvaveca Kuttman-a, ker je na sumu, da se je udeležil umra

policijskega svetnika dr. Rumpfa. Kuttman bil je pred nekoliko meseci zaradi razširjanja znanih Stellmacherjevih plakatov v Burgdorfu v Švici sodnijsko kaznovan ter izpust iz Švice iztiran.

* (Ne išči neveste na ponarejeno hranilnično knjižico.) Bivši izvošček Ferdinand Poisinger dogovoril se je z mesarjem K. na Dunaji, da prevzame njegovo cvetočo obrt za 19.000 gl. Poisinger se po dovršeni kupni pogodbi sicer izgovarja, da nema ravno gotovega denarja, da pa ima po svojem ranjem ojetu podedovano hranilnično knjižico, na katero je uloženih 28.000 gl. Kupec izroči torej mesarju za varščino knjižico toda s pogojem, da pred pol letom ne sme po denar v hranilnico. A zvedavi mesar vajen goveji živini na zobe gledati, hoče se tudi o starosti in istinitosti v knjižici upisane velike vsote prepričati ter jo krene skrivaj k hranilnici. V svoje največje čudo pa tukaj izve, da je knjižica od 2 na 28.000 gl. ponarejena. Ponarejalec ni bil nihče drugi kot podjetnik Ferdinand Poisinger sam. Misli si je pa zločinec takole: Mlad sem, še le 22 let star in brdek mladenič, torej lahko sedaj v veselem predpustu ali vsaj v pol leta priženim z nevesto tudi precejšnjo doto, s katero jednim delom lahko plačam mesarju K. kupnino in hranilnično knjižico zopet uničim. Tako se je opravičeval pri Dunajski policiji, katera ga je prišla in zaprla. A policija tudi o pustnem času ne dopušča taci burk in šal, ter ni hotela čakati, da bi zakonodajni mladenič dobil bogato in brdko nevesto, marveč ga je izročila deželnej sodniji, kjer bo imel časa dovolj, premišljevali, da ponarejanje hranilnih knjižic ni pustna šala in da ni varno iskati bogate neveste na ponarejeno hranilno knjižico.

* (Nečlovešk sin.) Iz Vörsberenyja v Vesprimskem komitatu se poroča o groznem očetomoru. Graščak Herczeg stanoval je vkupe s svojim sinom Ivanom in njegovo soprogo do sedaj v lepej slogi. Ko je pa letošnji predpust očetu, dolgoletnemu udovcu zopet prišla želja po zakonu in je trdno sklenil, se zopet oženiti, naselil se je v hišo nemir in prepir. Zli duh dihan sinu grozno misel v glavo, očeta spraviti s sveta. Lastni sin napale očeta in ga pobija z ostro sekuro s smrtjo žugajoč svojej soprogi, katera je prihitela očetu na pomoč. Nesrečni oče, močan velikan, bori se z vso silo, a zdihne naposled ves krvaveč: „Le umori me, a ti boš moral potem tudi umreti!“ — „Ljubi oče, tako mora biti,“ odvrne nečloveški sin roditelju ter maha nadalje s sekuro po onem, ki mu je dal življenje in vse svoje premoženje. Prejemši 33 smrtnih udarcev, umrl je nesrečni graščak. Sedaj naloži zverski sin s pomočjo svoje soproge mrtvega na voz, ga pelje v vinograd ter ondu odloži in zagrebe. A oblastvo zvedelo je kmalu zlodejstvo in zaprlo zakonsko dvojico. Morilec priznal je takoj svoj zločin in skušal izgovarjati svojo zaprto soprogo, rekoč, da je očetomora čisto nedolžna.

* (Čudne nemške šolske razmere.) V Odersbachu na Hesenskem došli so nedavno o jako hudem mrazu očruci v nezakurjeno šolo. Nekaj časa prenašala je mladina silen mraz v mrzlejši šolske sobani, a potem pobegnili učitelju iz šole domov v tople izbe. Učitelj je pa na potu nekatere begune ujel ter jih prisilil, da so šli z njim v gozd nabirati suhljadi in drv, ker je tri sežnje drv, katere mu je navozila občina, mej dolgo in hudo zimo sam za-se pokuril. Na Hesenskem gotovo nemajo toli ljudomilih nemških „šulferajnov“, nego mi Slovenci, ker inace bi ti kaj poskrbeli za kri svoje krvi.

* (Radoveden natak.) V veselem letošnjem predpustu napravil je tudi laški kralj v Koirmalu dvorno plesno veselico ter k njej povabil obilo odličnih dostojanstvenikov in plemenitašev. Ko je že ustopila kraljeva dvojica v veliko plesno dvorano, zapazi dvorni uradnik v kotu mladega moža ne ravno dvorski oblečenega. Naglo stopi k njemu in ga vpraša po ustopnici. Tuji gospod se izgovarja, da jo je že spodaj na stopnjicah pokazal ter steče, ko bi trenil, iz velike dvorane po stopnjicah navzdol in od tod pod — milo nebo. Uradnik, sluga in občinstvo pa drve za njim, ga ulove in tirajo k policiji. Tu zvedo, da je nepovabljeni gost natak v hotelu „Bristol“, da je iz gole radovednosti, kakšna je dvorna plesna veselica, ukral v hotelu nekemu knezu, ki se je ondu nastanil, ustopnico in da je hotel skrivaj opazovati dvorno zabavo. — Natakarka gotovo ni znana prislovica: „Quod licet Jovi, non licet bovi“.

* (Podrta palača.) Kakor se iz Rima v Benedke 7. t. m. brzojavlja, podrta se je v Trigrinu palača Sassano, ubila štiri gospe, obilo drugih oseb pa teško ranila.

* (Gledališče pogorelo.) Iz Londona se 7. t. m. brzojavlja: Gledališče v Ekseter-u glavnem mestu angleške grofije Devon, je danes jutraj do tal pogorelo. Pri požaru se ni nihče ponesrečil.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe, ki boleha za želodčevim katarom in krčem, se hitro ozdravijo s pristnim „Moll-ovim Seidlitz-praškom“. Škatljica stane 1 gl. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (11-1)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. febr.	7. zjutraj	738.55 mm.	- 1.6° C	sl. vzh.	obl.	
	2. pop.	738.15 mm.	+ 3.2° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.50 mm.	- 1.6° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 0.0°, za 0.4 nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 30	kr.
Srebrna renta	84	"
Zlata renta	106	55
5% marena renta	99	05
Akcije narodne banke	865	"
Kreditne akcije	303	50
London	123	90
Napol.	9	77 1/2
C kr cekini	5	80
Nemške marke	60	35
4% državne srečke iz 1854	250 gld	127
Državne srečke iz 1861	100 gld	174
4% avstr. zlata renta, davka prosta	106	60
Ogrska zlata renta 6%	98	50
4% papirna renta 5%	94	10
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. obliq avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75
Prior. obliq Elizabetine zapad. železnice	112	"
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	105	60
Kreditne srečke	100 gld	118
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	50
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	214	25

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so spremili našega pokojnega, 96 let st. rega očeta

LORENCA ZARNIKA

k zadnjemu počitku, izrekamo tem potem prisrčno zahvalo.

V Dobu, v 12. dan februvarja 1885.

(89)

Ostali žalujoči.

Št. 2463.

(87-1)

Razglas.

Opiraje se na §. 34 provizoričnega občinskega reda za mesto Ljubljana, magistrat javno naznanja, da so imeniki volilcev za dopolnilno volitev mestnega zastopa, ki se ima letos vršiti, **od dne 10. februvarja do vstetega dne 8. marca t. l.** v magistratnem ekspeditu razpoloženi za splošno pregledovanje.

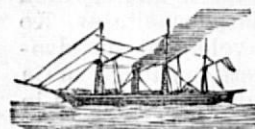
Ugovori zoper te imenike, bodi si, da je vanje vpisan kdo za volitev neopravičen, ali da je izpuščen kdo, ki ima volilno pravico, ali pa da kdo ni v pravem razredu vpisan — morajo uložiti se najpozneje do zadnjega gori določenega dne, t. j. do 8. marca t. l.

Ta razglas se hišnim posestnikom, da svoje za volitev opravičene stranke nanj opomnijo, na znanje daje.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 10. dan februvarja 1885.

Za župana: Vončina.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okoli 15. dne marca 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (20-18)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 15, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Dobro službo!!!

dobé: trgovci, agenti, uradniki, privatni ljudje itd., kateri hočejo prodajati avstro-ogerske državne in premijske srečke na mesečne obroke po članu XXXI. zakona z leta 1883: pri nekoli pridnem delovanju za službo lahko od 100 do 300 goldinar, ev na mesec.

Ponudbe, v katerih mora biti povedano, s čim se dotičnik sedaj peča, na (62-6)

Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft

v BUDAPEŠTI.

Odgovarja se samo na nemška pisma.

Št. 947.

(88-1)

Razglas.

Za novo stavbo deželnega muzeja „Rudolfinum“ se imajo izvršiti potrebna sklenarska in pleskarska dela.

Ta dela se bodo oddala v izvršitev po skupinah imenovanih obrtov proti plačilu dotičnega dovršenega dela na podlagi enotnih cen.

Zarad oddaje tega dela se razpisuje pismena ponudna obravnava

do 2. marca opoludne 1885.

Po obrtih razvrsteno delo je proračunjeno in sicer:

sklenarsko delo na 1885 gld. 50 kr.
in pleskarsko delo na 1719 „ 88 „

Dotični stavbinski poizvedki, namreč splošni in posebni pogoji, proračuni in osnutki, kolikor jih je na razpolaganje, so na razgled v pisarni deželnega stavbinskega urada v Ljubljani, v Gospodski ulici v dvorskem poslopju h. št. 2 od 9. do 12. ure dopoludne in od 3. do 5. ure popoludne, kjer se morejo tudi prepisati.

Ponudniki naj uložijo svoje ponudbe vsaj do 2. marca 1885. leta do 12. ure opoludne pri uložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega.

Ponudbe morajo biti na kolek za 50 kr. pisane in zapečatene in z napisom na zavitku: „Ponudbe za dela stavbe deželnega muzeja Rudolfinum v Ljubljani“. Vsaki ponudbi se ima priložiti 10 % na jamčevina zgoraj navedenih cen, bodi si v gotovini ali v hranilničnih knjižicah kranjske hranilnice ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po sedanjih tržnih cenah (kurzu), ako ta ne presega imenske vrednosti. Vsak ponudnik mora v ponudbi izreči, da pozna vse navedene spise ponudjenega dela, ter da se stavljenim pogojem pravokretno podvrže.

Stvari za steklarska ali pleskarska dela, t. j. okna, vrata itd., naj si podvzetniki v dotičnih mizarstvih, oziroma ključarskih delalnicah, koje jim bode naznanil deželni stavbinski urad, osobno dobro ogledajo ter morajo v svoji ponudbi potrditi, da so stavbo na mestu ogledali in da poznajo tudi navedene reči. — Ponudbam za sklenarska dela naj se priloži, oziroma deželnemu stavbinskemu uradu oddajo primerno veliki obrazci sklenarskega blaga za različne debelosti in raznovrstnosti steklenega dela, obrazcem je dodati dotična zaporedna številka proračuna.

Ponudniki naj s številkami in besedami zapisejo ponudjeno ceno in koliko odstotkov odjenjajo od enotnih dražbenih cen ter naj ponudbo lastno ročno podpišejo s krstnim in rodbinskim imenom in naj pristavijo temu podpisu kraj, dan, bivališče in svoj stan.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svoji razbornoosti izbrati si podjetnika, brez ozira na to, koliko odstotkov kdo odjenja, po okolščinah pa tudi razpisati novo ponudno obravnavo.

Oziralo se bode le na pismene v razpisni dobi uložene ponudbe.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 9. februvarja 1885.

Akviziter

se vsprejme takoj pod jako ugodnimi pogoji za neko zavarovalnico. Pismene ponudbe pod čifro 6 naj se oddajo upravitelstvu „Slov. Naroda“ do konca tega meseca. (84-2)

Prava marzeilska galerta

je najgotovše, najhitrejša in najcenejša sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina in jamči se za najboljši uspeh; dobiva se pri (30-10)

A. HARTMANN-u.

v Ljubljani, Tavčarjeva palača.

Tuji:

12. februvarja.

Pri stonu: Fürber z Dunaja. — Haumeder iz Grada. — Globočnik iz Kranja. — Fischer z Dunaja.

Pri stajci: Braumüller, German z Dunaja. — Jaške, dr. Delmor iz Trbiža. — Hammerer z Dunaja. — Müller iz Budimpešte. — Hammerer iz Reke. — Peterka z Dunaja.

Umrli so:

10. febr.: Teodor Widmayer, mizarjev sin, 6 let, Gosposke ulice št. 10, za vnetjem možganske kožice. — Fran Blaznik, kramarjev sin, 2 mes., Stari trg št. 26, za božjastjo.

11. febr.: Janez Medic, hlapec, 34 let, Ulice na grad št. 12, za otrpnenjem srca. — Milan Zan, natakarjev sin, 11 dni, Resljeva cesta št. 18, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

10. febr.: Marija Valantič, gostija, 51 let, za srčno napako.

!Kava po ceni!

V. SAULIG, Trst, Via Carradori št. 3.

Mocca, pristno arabska	1 kilo gld. 1.70.
Menado, izvrstna	1 „ „ 1.80.
Ceylon Perl, jako fina	1 „ „ 1.70.
Ceylon Plantat., fina	1 „ „ 1.60.
Java zlata, fina	1 „ „ 1.50.
Santos, fina	1 „ „ 1.20.
Rio, fina	1 „ „ 1.15.
Caj od 2 do 12 gld. kilo v poštnih zavitkih po 4 3/4 kilo voznine in carine prosto. (52-6)	

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trrdka te vrste. (623-20)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Marijinceljske

kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v elodec,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper kró v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Savnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeh Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravičeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nimajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90-1)

Mo fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih mojega svaka Josipa pl. Czeke v Kiseku na Ogerskem je izvrstno desertno vino, katero priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomankanju krvi, oslavljenju, diarrhoe in reconvalescenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri reconvalescenci. Vino se ne sme piti mrzlo, ampak se mora pred porabo pustiti, da dobi temperaturo sobe. (44-3)

Burgundsko vino.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima

LEKARNA TRNKOCZY

v Ljubljani, Mestni trg.

■ Vsaka steklenica ima zaradi pristnosti varstveno marko in grb. ■

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Prazne steklenice se nazaj vzemó. — Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.